

AZ ERŐTELJES IMÁDSÁG – 1. RÉSZ

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. december 29.

A mai napon szeretnék egy olyan sorozat első részeként az imádságról beszélni, amelyet már nagyon-nagyon régóta tervezek, legalább másfél, vagy két éve. Ez így tolődött előttem, mint ahogy tolődik az ember előtt sok-sok feladat és sok-sok olyan dolog, ami elvégzésre vár.

Az imádságról szeretnék beszélni nektek. Egy sorozatot kezdek ezzel és nem tudom megmondani, hogy ez meddig fog tartani. A téma nagyon mély, a téma nagyon sokrétű és nagyon-nagyon sokat beszél a Biblia az Istennel való kapcsolatunkról és a Vele való közösség megéléséről. Azt hiszem, hogy nagyon sok minden van, amivel kapcsolatban nagyon őszintének kell lennünk önmagunkkal szemben, mert időnként szeretjük magunkat egy magasabb polcra helyezni önmagunk előtt, mint ahol valójában vagyunk. Azaz szeretünk magunkról nagyon jó dolgokat feltételezni és szeretünk magunkról úgy gondolkozni, hogy egy kicsit felülértékeljük magunkat, Krisztusban nagyon magas a pozíciónk.

Szeretném, ha egy olyan sorozat lenne ez, ami egy kissé talán eltér mindattól, amit könyvekben, vagy más tanításokban hallottál idáig. Erről túl sokat én nem hallottam sok embertől és nem is az a fajta klasszikus imádság sorozat lesz, hogy mennyit kell, hogyan kell, miként kell, térden állva, felemelt kézzel, összetett kézzel, vagy bárhogyan imádkozni, vagy nyelveken, hanem egy más megközelítésből fogjuk ezt vizsgálni, amit nagyon régóta terveztem. Van egy másik sorozat is, amit a múlt héten terveztem, hogy elkezdek, aztán másként alakult, de látom előre és lássad te is, hogy jövőre sem fogunk unatkozni, jó? Tehát, ha jössz vasárnap, akkor valami mindig el fog itt hangozni és ígérem, hogy az Ige lesz az.

Azt hiszem, hogy Isten királyságában minden a szív hozzáállásán múlik, de mielőtt belekezdenék, az ötperces gyógyulásról szóló kis rövid üzenettel indítanék hagyományként, ez most sem fog kimaradni. Hogy jövőre folytatjuk-e ezt, vagy sem, azt majd meglátjuk, ma még mindenféleképpen szeretnék erről beszélni, mert mindannyiunkat érint a téma.

Istvánról ki hallott az Apostolok cselekedeteinek 5. fejezetéből? Sokan olvastátok az Igét, sokan tudjátok, hogy mártírhalált halt azért, amit képviselt, de nem erről szeretnék beszélni, hanem arról, ami előtte van az Igében megírva.

A korai gyülekezet nagyon dinamikusan, nagyon erőteljesen, nagyon látványosan fejlődött és az apostolokra nagyon sok teher, nyomás, súly és elfoglaltság nehezedett. Ezt olvassuk az Apostolok cselekedetei 6-ban és, hogy viszonylag rövidre zárjam, csak annyit szeretnék felolvasni itt az Igéből, ami világossá teszi mindannyiunk számára azt, hogy amikor itt Istvánról beszélünk, akkor nem egy apostolról beszélünk. Nem egy prófétáról, nem egy evangélistáról, nem egy pásztorról, nem egy tanítóról beszélünk. Tehát nem az öt fő szolgálati ajándékban elhívottról beszélünk, hanem egy olyan emberről, aki olyan hívő ember volt, mint te, vagy én. Persze volt egy kicsi különbség, hogy nem csupán hívő volt, hanem tanítvány is. Szeretném itt az Igét olvasni a hármastól, amelyben arról beszélnek, hogy nem jó, hogy az apostolok Isten Igéjét elhagyják és az asztalok körül szolgálnak.

Apostolok cselekedetei 6,3–10.

3. Válasszatok azért, atyámfiai, hét férfiút közületek, kiknek jó bizonyosságuk van, kik Szent Szellemmel és bölcsességgel teljesek, kiket erre a foglalatosságra beállítsunk.

Milyen foglalatosságra? Többek között arra, hogy az asztalok körül szolgáljanak.

4. Mi pedig foglalatosságunk maradunk az imádkozásban és az ige hirdetés szolgálatában.

5. És tetszék e beszéd az egész sokaságnak: és kiválaszták Istvánt, ki hittet és Szent Szellemmel teljes férfiú volt, Fülöpöt, Prokhórust, Nikánórt, Timónt, Párménást és Nikolaust, ki Antiókhából való prozelita volt;

A továbbiakban még hat név fel van itt sorolva, folytatom tovább:

6. Kiket állítottak az apostolok elébe; és miután imádkoztak, kezeiket rájuk veték.

7. És az Isten Igéje növekedék; és sokasodék nagyon a tanítványok száma Jeruzsálemben; és a papok közül is nagyon sokan követték a hitet.

És most figyelj!

8. István pedig teljes lévén hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekszik vala a nép között.

9. Előálltak azonban néhányan a szabadosok, ciréneiek és alexandriaiak zsinagógájából, valamint néhányan a ciliciaiak és ázsiaiak közül, és vitatkoztak Istvánnal.

10. De nem állhattak ellene a bölcsességnek és a Szellemnek, mely által szól vala.

Halleluja! Szeretném felhívni itt a figyelmedet a nyolcas versre! „István pedig teljes lévén hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekszik vala a nép között.” Ki ez az István? Egy apostol? Nem olvassuk róla, hogy apostol lenne. Egy próféta? Ezt sem olvassuk. Egy evangélista? Egy gyógyító evangélista? Ezt sem olvassuk. Diakónust választottak és szolgálót választottak, a gyülekezetből valakit, aki erővel és bölcsességgel volt teljes, Szent Szellemmel volt teljes.

Mondd azt, hogy én is az az ember vagyok a gyülekezetben. Én olyan akarok lenni, mint István! Érted a lényegét, amit mondani szeretnék itt ezzel kapcsolatban? Mert úgy tudjuk néha kalibrálni az elménket, tehát irányítani, fókuszálni a gondolkozásunkat, hogy az ilyen erőmegnyilvánulások, meg csodák a nép között, meg növekedés csak a kiválasztottaknak, azoknak a kiválasztottaknak van, akik különleges kenettel fel vannak kenve. Testvérem, ha újjászületél a Krisztusban, fel vagy kenve! A kenet benned van.

Van egy másik, erővel teljes megtapasztalás, az a Szent Szellemmel való betöltekezés, amikor nemcsak benned, hanem rajtad van a kenet, amely a szolgálatra adatott és ebben van neked tevékeny részed, hogy ez megnyilvánuljon és István ilyen volt. Mondhatni azt, hogy egy átlagos hívő, de sajnos ez a kijelentés nem állja meg így a helyét, mert nem egy átlagos hívő volt. Manapság egy átlagos hívőnek az életén nem látszik meg az erő, Isten Szellemének az ereje. Mondd azt, hogy: Én olyan átlagos hívő akarok lenni, mint István, akinek az életén meglátszódik az erő! Még a szádra venni is bátortalanság, ugye? Miből fakad ez? Miből fakad ez a hitetlenség bennünk? A gondolkodásunkból, hogy elhinni sem és feltételezni sem tudjuk, mert ez olyan különleges dolog és én nem vagyok elég jó, nekem még sokat kell tanulnom.

Persze, sokat kell tanulnod, nekem is, mindannyiunknak, de ez érdem szerint adatik? Ezt ki lehet érdemelni? Rá lehet erre szolgálni? Egyszerűen hit által működik. Elfogadod, hiszed, keresed, kutatod, alkalmassá válsz arra, hogy Isten használjon téged és akkor nem kell imádkoznod azért, hogy Isten használjon téged, mert használni fog. Mondhatnám majdnem azt is, ha akarod, ha nem, de ezt így nem mondom, de ha alkalmas vagy, akkor használni fog. Legyél alkalmas a szolgálatra! Nagyon sok minden kell ehhez természetesen, mert ez nem automatikusan működik és itt lehetne egy külön tanítás sorozatot ezen az úton elindítani.

Az első és legfontosabb, hogy legyél alázatos! Mert ezen áll, vagy bukik nagyon sok minden a szolgálásban. Mondhatni, ez a küszöb, amibe nagyon sokan belebotlottak már az elején. Főleg akkor, amikor elkezdtek bizonyos dolgok történni az életükben, kijelentést kaptak, gyógyulások történtek, megnyilvánult valamiféle erő és elkezdték azt hinni, hogy ez miattam van, mert azért elég jó vagyok ehhez. Én már képes vagyok sok mindenre, de az életünk egy hiábavaló élet Isten nélkül és erőtlen a Szent Szellem nélkül. Úgyhogy ennyit erről itt a gyógyulással kapcsolatban.

Kicsit tágítani szeretném az elmédet és a sajátomat is azzal kapcsolatban, hogy bizony, amikor az imádságról van szó és a saját imaéletünket megvizsgáljuk, akkor önmagunkat építő módon kell megkritizálnunk és meg kell látnunk az imaéletünk gyümölcseit. De meg kell látnunk az imaéletünk gyümölcstelenségét is, mert ha egyiket se látjuk, vagy legalábbis azt gondoljuk, hogy milyen nagyon jól csinálunk sok mindent, de gyümölcstelen az imaéletünk és eltelik 5-10-20 év és nem változnak meg dolgok, akkor érdemes feltenni a kérdést, hogy jól csinálom a dolgokat? Jól végzem a dolgokat? És nem arról lesz ma sem szó, mint általában soha nem arról van szó, hogy valamiféle görbe tükröt tartanék elétek, hogy lásd meg magad, hogy milyen nem jól nézel ki, egyáltalán nem

erről van szó. Sőt, pont az ellenkezőjéről van szó, hogy lásd meg magad, hogy milyen jól nézel ki abban a tükörben, ami Isten Igéje!

Nagyon sokszor, amit látunk a tükörben, az a saját lelkünk, de az Igében a szellemünket látjuk meg és ha ide jársz hetek, hónapok, évek óta, tudod azt, hogy az ember hármass felépítésű lény. Szellemi emberek vagyunk, Isten képére és hasonlatosságára újjáteremtve. Van lelkünk és van testünk és amit az Igében látsz az újjászületett állapotra vonatkoztatva, az a szellemedet mutatja meg. Azt, amit te látsz, meg amit érzel, az meg megmutatja a lelkedet és a kettő között van egy nagy kontraszt. Sőt, a kettő között van egy ellentét, mert úgy érzed, hogy elhagyott vagy, szerencsétlen vagy, beteg vagy, gyenge vagy, mindenfélének érzed magad, miközben Isten nem így néz rád.

Mert Ő úgy néz rád, hogy te beteljesített vagy, te áldott vagy, te gyógyult vagy, te bölcsességgel teljes vagy, sőt, Krisztus értelme benned van! Ő ezt látja benned és ha nem a megfelelő pozícióból imádkozunk, nem a megfelelő látásmódból imádkozunk, akkor az imáink ingatag talajon lesznek és erőtlenekek lesznek, mert gyakorlatilag, mint mindennek, amit hitből végzünk, annak szilárd alapokon kell állnia és ez a szilárd alap az imádságainkban onnan indul, hogy tudjuk, hogy kik vagyunk. Tudjuk azt, hogy mivé teremtettünk. Tudjuk azt, hogy milyen állapotban és milyen valóságból imádkozunk, amikor imádkozunk.

Sok összetevős az természetesen, hogy az ember lát-e bizonyos dolgokat az életében, látja-e a testét meggyógyulni, lát-e anyagi áttörést, lát-e kapcsolati helyreállítást, illetve mondhatni úgy is, hogy lát-e bármilyen eredményt. Ez sok összetevős, de lehetséges az, hogy meg kell vizsgálnunk az imaéletünket, hogy az jó alapokon nyugszik-e, áll-e.

Az imádságra sokan úgy tekintenek – és muszáj erről beszélni egy kicsit így az elején –, mint ami egy olyan eszköz a kezünkben, ami meghatja Istent és ráveszi arra, hogy végre mozduljon már az életünkben és végre odaadja nekünk azt, amiért könyörgünk, térden állva koldulunk. Mi sem áll távolabb az igazságtól, mint ez! Sokaknak a hitéletében, az elméjében ez úgy zajlik le, hogy van Isten valahol, messze fönt az egeken túl, mi pedig itt vagyunk lent a földön és próbálunk valami nagyon szépet, jót, nagyon jó módon imádkozni, hogy valahogy Ő meghallja azt, amit mondok és valahogy rávegyem Őt arra, hogy észrevegye, hogy milyen helyzetben vagyok és segítsen már nekem. Istenem, mozdulj már az életemben, kérlek és adj nekem ezt és adj nekem azt és nem látod, hogy nekem mennyi minden gondom, nyugöm, bajom van? Segíts már ki engem ebből a problémából!

Az átlag hívő átlag imádsága gyakorlatilag másról sem szól, mint, hogy adjál, adjál, adjál! Kérek, kérek, kérek! Nekem, nekem, nekem! Minél előbb! Az sem baj, ha most. Ide nekem, hozzám! Ide nekem, gyorsan! Na jó, dicsérlek Téged, mert azt mondja a Biblia, hogy dicsérettel lépünk be a kapukon. Halleluja, halleluja! Elmondjuk időnként a hosszú-hosszú kívánságlistánkat és a végén lezárjuk azzal a közhellyé vált mondattal, hogy: Jézus nevében, ámen!

Ez így nagyon száraz, nagyon erőtlen és nagyon igeietlen is. Isten ennek ellenére nagy kegyelmű és nagy irgalmú és ennek ellenére tapasztaltunk és tapasztalunk áldásokat az életünkben, de úgy hiszem, hogy ha meglátjuk a bibliai imádságnak a mikéntjét és módját, akkor megváltozik nem csak az imaéletünknek a milyensége, hanem az eredményessége is. Úgyhogy, ha az imaéletünk rossz alapokon áll, akkor rosszul közelítünk Istenhez és gyakorlatilag rá akarjuk időnként venni Őt arra, hogy ugyan bizony adja oda nekünk azt, amit már réges-régen odaadott. Nagyon sok ima erről szól. Bár én nem tudom, hogy reggel, délben, este, vagy bármikor a nap folyamán te hogyan imádkozol otthon, de tudom beszélgetésekből, tudom megnyilvánulásokból, hogy nagyon sok ima olyan dologért folyik és olyan dologért könyörögnek testvérek Istenhez, amit Ő már rég odaadott és rég megtett értünk. Mivel Isten már megtette azt, amit meg akart tenni Krisztusban, ezért sok imádság gyakorlatilag a porba hullik és emiatt nem is kerül megválaszolásra.

Istennek már nem kell mozdulnia nagyon sok mindennel kapcsolatban. Neki nem kell mozdulnia a bűn tekintetében, hogy megoldja a bűn problémáját az ember életében. Neki nem kell mozdulnia azzal kapcsolatban, hogy bárkit meggyógyítson. Mégis erre igyekszünk néha Őt rávenni, hogy nyújtsa ki a kezét és gyógyítson meg embereket. Ez persze nem helytelen, a Szent Szellem erejét működésbe

hozni imádságokon keresztül, de Ő a bűn problémáját Jézus Krisztusban egyszer és mindenkorra lerendezte. Ő nem haragszik rád, sőt a világra sem, mert Jézus Krisztusban minden ítélet elhordoztatott. Amikor Jézus azt mondta a keresztfán, hogy elvégeztetett, akkor nincs ott a Bibliában az apróbetűs részben, hogy van egy-két dolog, ami ebbe nem tartozik bele.

Nagyon sok mindent az Ige tényként kijelent múlt időben, hogy ez el lett végezve. A Biblia számos helyen az Újszövetségben alátámasztja azt például a gyógyulással kapcsolatban, hogy Isten nem ezután fog téged meggyógyítani, hanem Ő ezt a maga részéről már elintézte. A mi részünk itt az elfogadás. Jézus áldozata végleg elrendezte a bűn problémát, a gyógyulás problémát és az átok problémát. Természetesen ez nem lesz automatikusan senkinek az életében valóság, mert ezt Ő odaadta ajándékba. Egy ajándékot azonban nem csak átvenni kell, hanem ki is kell bontani és birtokba kell venni. Így működik ez, mint ahogy karácsonykor várták a gyermekeid, az unokáid a karácsonyfa alatt az ajándékot. Ez olyan volt, mint az Ószövetségben az ígélet és a prófeciák, amik előre mutattak. Aztán eljött Jézus, akiről karácsonykor ugye megemlékezünk – bár az igazi munka húsvétkor történt, de most értsétek jól a példámot. Eljött az ajándék karácsonykor és hogyha a kicsi gyerek, vagy te, ott sírsz a karácsonyfa alatt, ölelve az ajándékot, hogy „Add már oda nekem ezt az ajándékot!”, akkor anyu, apu és a nagymama vakarja a fejét, hogy mi a baja ennek a gyereknek. Ott van az ajándék! Már oda lett neked adva. Bontsd ki! Tehát egy kicsi gyereknek néha több esze van, mint nekünk felnőtteknek, akik nem látjuk azt, hogy az ajándék már nekünk lett adva.

A megigazulásról mit mond a Biblia? Ajándék! Mit kaptunk a Róma levél szerint? A megigazulás ajándékát. Igazak vagyunk Isten előtt. Halleluja! Neked nem kell semmit tenned azért, hogy Isten szeressen, vagy, hogy elfogadjon. Ő már azelőtt szeretett és elfogadott, mielőtt te még Őhozza futottál volna, már akkor odaadta a Fiát érted. Látod, hogy lehet imádkozni abból a vesztes pozícióból, hogy valamire nekem szükségem van Istentől és valahogy rá kéne Őt venni arra, hogy odaadja azt nekem. Vagy lehet abból a pozícióból, hogy megkaptam az ajándékot. Az én részem, hogy letépjem róla a csomagolást, kibontsam a dobozt és élvezzem azt, ami benne van. Hogyan történik ez? Egy kisgyermek életében és a lelki világában ez egy természetes, majdhogynem automatikus dolog, hogy tudja, mit kell csinálni az ajándékkal: birtokba venni, keresni, kutatni. Lehet, hogy kereste a karácsony előtti héten már a szekrényben, az ágy alatt, a szekrény mögött, mint ahogy keresték az ószövetségben az ajándékot már az elődeink, de aztán nyilvánvalóvá lett Jézus Krisztusban. Aztán a szolgálatában, a halálában, a feltámadásában és nagyon-nagyon áldottak vagyunk, hogy van írott és olvasható Igénk, ami az elmúlt kétezer évnek a kétharmadában nem állt rendelkezésre az átlagember számára. Tehát benne vagy a történelemnek abban a 25%-ában az elmúlt kétezer évben, akinek lehetősége van arra, hogy olvassa a Bibliát, hogy közel kerüljön hozzá, visszalapozzon, elmélyedjen benne és mélyre hatoló legyen a Vele való közösség az írott Igén keresztül, hogy az kijelentett Igévé váljon. Óriási áldás ez! Óriási!

Jézus áldozata végleg eltörölte a bűn problémát és Ő megoldott már nagyon sok mindent a mi számunkra. Meg kell látnunk, hogy nekünk abból a pozícióból, abból a helyzetből, abból a valóságból kell imádkoznunk, amelyben vagyunk mi az újszövetségben. Nem az ószövetség ima mintáit, fajtáit és szemléletét kell alkalmaznunk az ima életünkben, hanem abból a valóságból kell imádkoznunk, ami nekünk az újszövetségben van. Ezt imádkozta Jézus az úgy nevezett főpapi imájában a János evangélium 17. fejezetében. Lehet, hogy lesz majd egy tanítás, ami csak erről fog szólni, de most egy Igét szeretnék innen kiemelni a végéről, a 24-es verset, amikor Jézus imádkozott az Atyához és volt Neki valamilyen szíve vágya, volt valamilyen kívánsága, óhaja-sóhaja és ezt imádkozta a János 17,24-ben:

János 17,24.

24. Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énvelem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nékem adtál: mert szeretted engem e világ alapjának felvettése előtt.

Ez az Ő szíve vágya, imádkozott az akkori tanítványaiért, a tizenkettőért, hogy megláthassák és hogy ott lehessenek, ahol Ő van. Azt mondja: „azok is énvelem legyenek; hogy megláthassák az én

dicsőségemet”. Két dolog van itt: „énvelem legyenek” és „megláthassák az én dicsőségemet”. Gondolhatod: de hát ezt nem értem, hiszen Vele voltak, látták, hogy miket tesz, milyen dicsőséges Isten, de ez egy imádság és előre felé mutatott. Aztán felmerül az a kérdés, hogy vajon ez az imádság már beteljesült, vagy esetleg már elmúlt, vagy most van, vagy ezután lesz majd? Mit gondoltok erről? Nem hagyok időt a válaszra, megmondom én a választ, Efézusi levél 2. fejezet 4-es versétől szeretném olvasni.

Efézus 2,4-6.

4. De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett,

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:

Ezt mondja az Ige múlt időben: vele együtt feltámadtunk és Vele együtt ültettünk az Atya jobbjára a Krisztusban. Azt mondod, hogy én ezt nem látom, nem érzem. Ez valahogy olyan idegen tőlem. Hol van ebben az igazság? Ez biztos valami olyan dolog, ami majd ezután fog megtörténni, de a Biblia nem ezt mondja, hogy majd ezután fog megtörténni, hanem bemutat egy olyan szellemi állapotot, egy olyan szellemi igazságot és szellemi valóságot, ami abban a pillanatban, amikor valaki elfogadja Jézust és újjászületik, ez igazsággá válik az életében. Abban a pillanatban, amikor valaki újjászületik, a szellemében kap a szívébe, a szellemébe egy olyan teljességet, aminek része az, hogy feltámadt Krisztussal és odaültetett az Atya jobbjára Őbenne.

2Korintus 3,18.

18. Mi pedig az Úr dicsőségének visszatükröződését mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk dicsőségről dicsőségre, az Úrnak Szellemétől.

Rakjuk ezt össze egy kicsit. Szellemben látjuk az Ő dicsőségét és, ahogy nézzük Őt, Ő átformál minket. Ezt mondja ez az igevers. Van egy igazság, ami igazság az érzéseiden kívüli, ami szellemi igazság, amit nem lehet érezni, amit nem lehet látni, de mégis tudsz vele kapcsolatot teremteni úgy, hogy elhiszed. A szellemi dolgokat, azokat nem érezzük. Nem érzed a saját szellemedet. A lelkedet tudod érezni, de a szellemedet nem, mert az egy olyan dimenzió, ami nem kézzel fogható.

Nagyon jól mondja Pál apostol, hogy az érzéki ember, azaz a lelki ember nem tudja megfogni a szellemi dolgokat, mert ezek a dolgok szellem által szellemileg ítéltetők meg. Úgy tudjuk a szellemi dolgokat elfogadni és úgy tudjuk a szellemi dolgokat kvázi megfogni egy kicsit, hogy megváltoztatjuk a gondolkodás módunkat és hisszük azt, amit az Ige mond. Ha az Ige azt mondta, hogy én feltámadtam Jézus Krisztussal és oda vagyok ültetve Őbenne az Atya jobbjára, akkor hiszem, hogy ez így van és pont. Mindegy, hogy érzem, mindegy, hogy látom, ez a szellemi igazság. Mert az újjászületett szellemedben ez az igazság.

Amiért imádkozott Pál apostol, például az efézusi gyülekezetben a gyülekezeti tagokért, az pontosan ez volt és ez volt a lényege. Nem az, hogy jól menjenek az anyagi dolgaik, hogy jól menjen a vállalkozás, hogy ne legyenek betegek a gyerekek, hogy nyolcat fialjon a tehén, hanem hogy az a szellemi igazság, ami valóság az megnyilvánuljon az embernek a lelkében is, az érzetében, az érzelmeiben és a testében is. Ezért imádkozott. El fogunk ide jutni ma.

Tehát itt azt mondja a 2Korinthusi levél 3. fejezet, hogy mi végezzük a szemlélést, nézzük Őt és Ő végzi az átformálást. Hányszor próbáltad már önmagadat megváltoztatni? Hányszor próbáltál már megváltozni? Próbálkoztál önfegyelemmel, szabályrendszerekkel, odaszánással. Mindenféle módon próbáltunk már megváltozni, kínlódva, erőlködve és azt vettük észre, hogy a test olyan gyenge, hogy ahelyett, hogy jobbá váltunk volna, időnként még rosszabb helyzetbe kerültünk, mint előtte. Próbáltál leszokni káros szenvedélyről, próbáltad a viselkedésedet, a mentalitásodat, egy csomó mindent megváltoztatni magadban és ahelyett, hogy jobb lett volna, inkább még rosszabbá vált a helyzet. Mert amit csinálni kell, azt az igevers elmondja, szemlélvén az Ő dicsőségét, nézve Őt, azaz nézni az Igét, nézni az Igében Őt és az Ő Szellemét végzi el a változást bennünk.

Ez egy nagyon-nagyon nagy kijelentés, amit meg kell értenünk, mert különben kínlódás lesz a keresztyén élet. Ez teljesen, teljesen új az ószövetséghez képest. Teljesen erőtlenség és valahol szo-

morú is az, amikor mi egy ilyen vesztes, másodrangú, másodosztályú, legyőzött pozícióból imádkozunk, ami igazából a sátán pozíciója. Gondolj bele! Igaz? Mert ő a legyőzött, ő a vesztes, ő a kudarcra ítélt, számára van előrevetítve egy nagyon rossz jövőkép. Mégis időnként mi imádkozunk úgy, mint ahogy neki kellene imádkozni – persze nem teszi ezt – és nem abból a pozícióból imádkozunk, hogy mi vagyunk a megváltottak, mi vagyunk a szeretettek.

Pálnak több imája is van a leveleiben rögzítve és az egyik sem abból a kiindulási állapotból indul, hogy jaj én szerencsétlen, könyörögjete Istenhez, hogy valahogy könyörüljön rajtatok, mert olyan bűnösök, olyan rosszak vagytok, olyan szerencsétlenek vagytok és jaj, csak valahogy nehogy rosszabbá váljon a helyzet! Két híres imája az Efézusi levélben van, az első fejezetben és a harmadik fejezetben. Ahogy olvassuk ezeket az imákat és azt, ami előtte van, látjuk, hogy nem azért imádkozta Pál ezeket az imákat, mert annyira nagyon rossz állapotban lett volna ez a gyülekezet. Nem azért imádkozta ezt, mert annyira nagyon kilátástalan helyzetben lettek volna, annyira testiek, annyira szerencsétlenek, annyira igeietlenek, stb. Hanem ennek ellenére imádkozta, hogy megdicsérte őket, hogy minden bölcsesség gazdagon lett veletek közölve. Írja az első fejezet 8-as verse. Tehát azt látjuk, hogy van egy közösség, van egy gyülekezet, akik elég jól állnak az Úr előtt, de Pál mégis akar nekik valamit még adni pluszban és azért imádkozik, hogy még több legyen nekik.

Efézus 1,15–16.

15. Ezért én is, hallván a ti hiteteket az Úr Jézusban, és minden szentekhez való szerelmeteket,

16. Nem szűnöm meg hálát adni érettetek, említést téve rólatok az én imádságaimban;

Álljunk meg egy kicsit! Itt gyakorlatilag Pál megdicséri őket. Mégis a dicséret ellenére, hogy hallott az ő hitükről, hallott arról a szeretetről, amelyet tanúsítottak minden testvérükkel szemben, mégis van valami, amit szeretne, hogy kapjanak még ezek az emberek.

A véges elménk gyakorlatilag nem tudja teljes mértékben befogadni és felfogni azt, hogy mit is jelent az újjászületés gazdagsága, bősége, teljessége, túlaradása. Az, hogy az ember Krisztusban újjászületik, hogy Krisztusban örök életet nyerünk, ez sokkal bőségesebb annál mint, amit az elménk be tudna fogadni. Amilyen mértékben megértjük azt, ami a szellemünkben történt és amilyen mértékben alkalmazzuk és elkezdjük működtetni az életünkben, olyan mértékben fogjuk meg tapasztalni a mennyet a földi életünkben. Ezt elmondom még egyszer, olyan jó volt.

Tehát, amilyen mértékben meglátjuk azt, ami a szellemünkben történt, amilyen mértékben elkezdjük alkalmazni mindazt helyesen, ami a szellemünkben történt, olyan mértékben fogjuk meglátni és meg tapasztalni a hétköznapi életünkben azt, ami a mennyben valóság. Ahol nincs békétlenség, nincs sírás, nincs keserűség, nincs fájdalom, nincs viszály, nincs betegség, nincs szegénység.

Pál azért imádkozott az efézusi gyülekezetért, hogy meg tapasztalják mindazt, ami a szellemünkben már az övék. Gondoljunk bele egy picit abba, amit az Efézusi levél második fejezetéből olvastunk pár perccel ezelőtt. Képzeld el: hogyan imádkozol akkor, ha elképzeled azt, hogy ott ülsz az Atya jobbán? Ehhez hagyok most időt, hogy elképzeld, hogy ott ülsz Jézus Krisztusban az Atya jobbán, főt a mennyei helyeken és onnan, abból a pozícióból, arról a helyről szólnak az imádságaid. Hogyan szólsz akkor? Hogyan szólítod meg Istent? Kiabálsz, hogy meghallja? Könyörögsz, hogy figyeljen már rád, amikor ott van melletted, te ott vagy mellette, fogja a kezéd?

Gondold el azt, amikor úgy imádkozol, hogy itt vagy lent a földön, mint szellemi, hatalmi pozíció, a másoknak az ellentéte és felemeled a fejed valahova, hogy: Atyám hallod? Nézz le rám! Könyörgök, nézz le rám! Érted a kettő közötti különbséget, hogy milyen pozícióból, milyen helyzetből imádkozunk? Hogy milyen hit lehet az egyikben és milyen nagymértékű hitetlenség lehet a másikban? Csupán az által, hogy nem arról a helyről imádkozunk, ahol vagyunk valójában, hogy nem arról a helyről szólítjuk meg Őt, ahol valójában vagyunk, hanem egy olyan helyről, ahogy érezzük magunkat.

Nem hitből szólunk, nem az alapján, amit az Ige mond, hanem az alapján, amit látunk, vagy amit érzünk, vagy amit csinál mindenki más körülöttünk. Micsoda különbség! Mennyivel erőteljesebb az imád akkor, amikor ülsz az ágyad szélén és tudod, hogy Jézus ott van melletted. Ott van benned és

ott van közel hozzád, mint, amikor úgy emeled föl a szavad, az imád, vagy bármit, akár a hálát, akár a panaszkodást, hogy nem tudom, hallod-e, vagy nem hallod, nem tudom, hogy milyen közel, vagy messze vagy, nem tudom, hogy tudsz-e rám figyelni. Annyi ember van a földön, én egy olyan kicsi kis porszem vagyok. Érted? A gondolkozásmód, ahogy az Igében látod magad, ez már önmagában az imáid erejét, a szavaid erejét milyen módon befolyásolja?

Remélem, hogy jól tudtam ezt szemléltetni. Melyik az erőteljesebb vajon? Melyik az erőteljesebb, vagy melyiket könnyebb tenni? Kérni valamit, ami nincs meg neked, könyörögni valamiért, amit szeretnél megszerezni magadnak, vagy pedig szeretnéd valóságban látni mindazt, ami már a tied. Melyiket könnyebb hinni: azt, hogy fogsz majd kapni valami ajándékot, fogsz majd kapni egy gyógyulást, fogsz majd kapni egy áldást, fogsz majd kapni valamiféle olyan dolgot, ami rajtad most kívül van és azt majd valahogy behozod magadhoz, valahogy beszerzed, valahogy bevonzod azt?

Így könnyebb imádkozni, vagy pedig úgy könnyebb imádkozni, hogy tudod, hogy ez már mind-mind a tied és azért imádkozol és azon dolgozol, hogy mindezt kibontsd, ami már benned van? Megszerezni magadnak valamit, vagy ami már a tied, azt kibontani, két különböző dolog. Nagyon sokszor a keresztények, amikor imádkoznak, próbálnak megszerezni valami olyan dolgot, ami már bennük van, ami már az övék. Miért? Mert nem látják és nem érzik, mert ez hit által működik. Hit által működik. A szellemi dolgokat nem tudod érezni. Nem fogod látni. Hinni tudod. A hit az, ami képes a szellemi birodalomba behatolni, ami képes ott megfogni dolgokat, ami képes valóságba szólítani dolgokat. A hit.

Nem nagyon szeretnek a keresztények hitben járni. Sokkal jobban szeretünk érzésekben járni. Érezni a Szent Szellem jelenlétét, érezni a kenetet, érezni, hogy szeretnek, hogy milyen jó dolgok vannak körülöttünk. Ez mind-mind nagyon jó. Mind-mind csodálatos dolog. Érezni, de ha nem érzed, akkor mi van? Akkor nincs veled? Akkor elhagyott? Ez egy ószövetségi mentalitás. Akkor hiszed. Ezt imádkozta Pál apostol, hogy ilyen hitetek legyen, efézusi testvéreim, hogy hit által la-kozzék Krisztus a ti szívetekben, a lelketekben! Ne érzések által. Ne az érzelmek által!

Nem érzem azt, hogy Isten szeretne. Nem érzem azt, hogy mozdulna az életemben. Nem is kell érezned, hinned kell és meglátod. Amit érzel, amit meg tudsz fogni, amit látsz, ahhoz nem kell hit. Nem én találtam ezt ki, hogy Isten királysága így működjön, hogy hit által működjön. Nem az én ötletem volt. Ne engem dobálj meg ez miatt. Isten ötlete volt, hogy a királyságban minden hit által működik. Hit által vetünk magot, hit által aratunk, hit által megbocsátunk, hit által szeretünk, hit által tesszük a kezünket a betegre, hit által fogadunk el dolgokat Istentől és lehetne sorolni ezt nagyon hosszan. Hit által. Hit által!

Van még mit tanulnunk ezen a területen, ugye? Azt hiszem, hogy amikor imádkozunk, az imáinknak tükröznie kell a helyzetünket, különben erőtlenség és hatástalan lesz. Tehát nem könyörgünk Istennek az irgalmáért. Ő már irgalmazott, Ő már könyörült rajtunk. Nem akarjuk kiérdemelni az áldásait. Megkaptuk az áldásait. Írja az Efézus 1,3, hogy minden szellemi áldás a miénk a Krisztusban. Nem kell nekünk ezért tennünk. Nem akarunk közelebb kerülni Őhöz, mert már közel vagyunk Őhöz. Tehát ez a „közelebb akarok kerülni Hozzá”, értem én ennek a mélységét és a lényegét és valamilyen szinten így van és hiszem ezt, hogy lehet közel kerülni Hozzá, de Ő benned van, kitöltetett már teljesen benned, eggyé vált a szellemeddel. Hogyan lehetne közelebb hozzád? Inkább annak a megismerése, hogy közel van hozzád. Ebben kell fejlődni, hogy közelebb tudjád, közelebbinek érezd, közelebbinek higgyed Őt, mint ahogy érzed most. Ott, ahol valójában is van.

Tehát amikor iszol egy pohár vizet és azért imádkozol, hogy ez a víz közelebb kerüljön hozzád. Hogyan? Amikor újjászülettünk, hasonlatos ahhoz, mint amikor egy pohár vizet iszunk. Belénk kerül, eggyé válik velünk. Nem csak a gyomrodban lesz, hanem a sejt szinten mindenhol kiárad a testedben az a víz, felhasználja a szervezeted. A tested hetven-nyolcvan százaléka víz. A szellemed pedig a Szent Szellemmel teljesen átítatott. Hogyan legyen közelebb hozzád? Értem, amit ilyenkor szoktunk mondani meg imádkozni meg kérni. Értsétek jól mindezt.

Tehát van egy munka a szellemvilágban, ami már befejezett. Van egy munka, amit Isten már elvégzett és van egy munka, ami folyamatban van a lelkünkben. Szellemi értelemben a gyógyulás elvégeztetett. A bűnök eltörlése elvégeztetett. A lelkedben ez a munka folyamatban van és folyamatban is lesz, amíg ezen a földön élsz. Jó dolog az, ha tényleg dolgozol azon, hogy a lelkedben ez a munka folyamatosan haladjon előre és legyenek változások.

A szemünk megnyílásával árad át a szellemünkből a lelkünkbe mindaz a munka, ami ott elvégeztetett. Az elménk megváltoztatásával a szellemünkből az a munka a lelkünkbe ki tud áradni és valóságba tud jönni. Az elménk, a gondolkozásunk megváltoztatásával, az Igének az összhangba hozatalával meg tud változni a lelkiállapotunk.

Az érzéseid megváltoznak csupán az által, hogy másképpen gondolkodsz. Ez még a nem hívő embereknek is működik. Ezt alkalmazzák a pszichológusok. Ez igazából egy Istentől jövő jó dolog. Nekünk az Igével kell megújítanunk az elménket, hogy az átalakulás tökéletes irányba haladjon. Ahogy gondolkodsz, úgy fogod érezni magad. Visszafelé fordítva, ahogy érzed most magad, az amiatt van, ahogy gondolkodsz. Ha rosszul érzed magad, ha elkeseredett vagy, ha szomorú vagy, ha keserű vagy, ez azért van, mert így gondolkodsz. Lehet, hogy a körülményeid ezt támasztják alá, hogy valóban ezekből ez mutat előre a világban, hogy ennek így kell lennie, de nincs kőbe vésve és miért ne járhatnál hitben és járhatnál úgy, mint ahogy József járt, amikor eladták őt a testvérei rabszolgának és a börtönbe került miután Potifár felesége kikezdett vele. Nem kedvetlenedett el, hanem vidám arcú volt és még ő kérdezte a fáraó főembereit, akiket oda lecsuktak, hogy miért ilyen komor az arcotok? A börtönben, érted?

Én jártam börtönbe öt évig szolgálni. Tudom, hogy milyen ott bent. Hálás voltam minden alkalommal, amikor a záruk úgy csattantak mögöttem, hogy már kint voltam. Az ember lelkére rá tud ülepedni és rá tud ülni egy olyan nyomás, ami miatt olyan kilátástalannak tud érezni nagyon sok mindent. De ezek érzések és az érzések változhatnak. Az érzések megváltoztathatók. Hogyan? Hit által.

Hogyan? Az elme, a gondolkodásod megváltoztatásával. Tehát, amikor az ember depresszióba esik, amikor teljesen belesüpped a hitetlenségbe az azért van, mert nem jól gondolkodik. Hogy jön ez az imádsághoz? Úgy, hogy ha nem jól gondolkodunk és nem jó az alapja az imánknak, akkor az imánk nem fogja azt a hatásfokot elérni, amit elérhetne.

Mondjuk, van egy egytől százig terjedő skála, ahogy lehetne imádkozni Isten előtt, de csak egy ilyen tíz-tizenöt százalékot érünk el, mert annyira nagy bennünk a keserűség, a félelem, a depresszió, a kilátástalanság és csak tíz-tizenöt százalék a hit, akkor Isten nem tudja odaadni ezt a száz százalékot, nem tud valóságba jönni az.

Nagyon sokszor az ember életében nem az a munka és nem az a feladat, hogy nagy-nagy hitet építsen magában. Sokkal-sokkal több energiát és sokkal nagyobb erőt kell befektetni ahhoz, hogy a hitetlenséget csökkentjük magunkban, mert a hit már ott van. A legnagyobb hit, ami kell egy keresztény ember számára az, hogy elfogadja Jézus munkáját, hogy Ő meghalt és feltámadt. Nem láttad, nem érzed, nincs rá abban az értelemben fizikai bizonyítékod, hogy láttad volna, de mégis hiszed. Minden máshoz, ami kell a keresztény életben, kevesebb hit kell, mint ehhez. Tehát nem a hit a probléma, hanem a hitetlenség. Az a sok vallásos ránk rakódott szokás, berögzött gondolkozásmód, ami nem enged minket kizökkenteni abból a kerékvágásból, amely erőtlenné teszi az életünket.

Efézus 1,17–18.

17. Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek szellemét az Ő megismerésében;

18. És világosítsa meg szívetek szeméit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentekben,

Ezért imádkozott Pál, hogy az efézusi gyülekezetben lévők kapjanak szellemi megértést, hogy kapjanak bölcsességet és kijelentést az Ő megismerésében. Hogy legyen megvilágosítva a szívük

szeme, hogy tudhassák az elhívásuknak reménységét és, hogy mi az Ő örökségének a gazdagsága a szentek között.

Efézus 1,17–18. SZPA Szent Pál Akadémia fordítása

17. Azért imádkozom, hogy a mi Urunk, Jézus, a Messiás Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és kinyilatkoztatás Szellemét az Ő felismerésében,

18. hogy fény hatoljon értelmetek szemeibe és tudatosuljon bennetek, mi az Ő elhívásának reménysége, és milyen a Tőle származó örökség dicsőségének a gazdagsága a szentek köreiben.

Nekem nagyon tetszik. Nem tudom, mennyire bonyolult onnan letről. Innen fönről én ezt élvezem. Egyszer valaki azt mondta, amikor beszélgettem vele: Mondtam, hogy nagyon nehéz volt prédikálni, nagyon nehéz volt a közeg. Azt mondja, hát az semmi, milyen nehéz volt hallgatni!

Szóval lásd meg, hogy mi az Ő örökségének a gazdagsága. Mondja ezt Pál apostol. Lásd meg, hogy milyen nagy az Ő örökségének a gazdagsága. Ugye örökségünk van. Hoztam két Igét, amit nagyon szeretek ilyenkor felolvasni. Hogy lássuk és tudatosuljon az elménkben, tágítsa az elménket és a gondolatainkat, hogy mi örökösök vagyunk.

Róma 8,16–17.

16. Ez a Szellem bizonyítást tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Felolvasom még egyszer: Ha pedig gyermekek, örökösök is, örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak. Érdemes ezen elmélkedni, gondolkodni, hogy örököstársa vagyok Krisztusnak. Én azt öröklöm, amit Jézus örökölt, mint Fiú? Ezt mondja az Ige, hogy amit Ő örökölt, ugyanazt öröklöm én is. Ami az Övé, az az enyém is. Ami az Övé, az az enyém is. Ugye azt olvastuk itt az Efézusban, hogyha visszalépünk, hogy az értelméd szemei megnyíljanak. Egy másik fordítás azt mondja, hogy a szívednek a szemei megnyíljanak. Más helyen pedig úgy fordítja az Ige, hogy a képzeleted kinyíljon arra, amit Isten belé helyezett a szellemedbe. Mindegyik fordítás helyes.

Helyes az a fordítás, hogy az értelméd szemei, hogy a szíved szemei, hogy a lelked szemei, mert a szíved itt a lelkedet jelenti és a lelkednek a része az értelméd, a gondolkozásmódod. Ahogy nem tudunk látni a fizikai szemünkkel, ha csukva van, úgy nem tudunk látni az értelmünkkel sem, ha csukva van. Ez itt egy ilyen metaforikus dolog, hogy a fizikai szemet, ha becsukod, akkor nem tudsz látni. Akkor nem látsz. Képtelen vagy a látásra a fizikai szemeiddel, ha becsukod. Próbáld meg! Látod a szemhéjadat belülről fizikai szinten. Az értelméd szemeiről beszél, hogy nyíljanak meg az értelméd szemei. Ha az értelmünk szemeivel nem látunk, akkor szükség van arra, hogy megnyíljon. Tehát az értelmünk szemei meg tudnak nyílni. Tudtok követni? Vagyunk mi úgy emberek időnként, hogy nem látjuk az értelmünk szemeivel azt, amit Isten mond? Hogyne volna! Ezért imádkozik Pál az efézusi gyülekezetért, hogy az értelmük szemei megnyíljanak, a szívük szemei.

Valamikor év elején volt egy tanításom, ami erről szólt, hogy mi a különbség a szívvel látni és az értelemmel, meg a fizikai szemmel látni között. Ahogy a fizikai szemünkkel nem vagyunk képesek látni csukott szemmel, úgy az értelmünk, a lelkünk szemei is csukva lehetnek. Azt mondja itt az Ige, hogy az Úrnak kell megnyitnia az értelmünk szemeit, hogy láthassuk a szellemi igazságot. Az Úrnak kell megnyitnia az értelmi szemeinket, a lelkünk szemeit, hogy láthassuk a szellemi igazságot. Ha képes lenne az ember erre önmagától, hogy megnyitja magát erre, akkor újjászületés nélkül is láthatnánk Isten teljes, gazdag mindenségét, de ez nem lehetséges! Egy nem hívó ember nem láthatja meg Isten mélységeit, csupán intellektuális tudással, ami nem ugyanaz, mint amikor ezek a mély gondolatok látnak valamit, amikor ezek a mély, kijelentett dolgok benned vannak és látnak valamit. A szellemi gondolkodás az egyetlen út az igazi élethez és a békességhez. Az elme megújítása az az út, ami Isten tökéletes akaratának megismeréséhez vezet. Mit imádkozik Pál?

Efézus 1,18.

18. És világosítsa meg szívetek szemeit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentekben,

A Strong konkordancia mondja azt, hogy ez az „értelmetek szemei” mély gondolatokat jelentenek. Mély gondolatoknak hívja az értelmünk szemeit. A szívről az Ószövetségben és az Újszövetségben is a héber és a görög szavak értelmezését úgy lehetne pár mondatban összegezve visszaadni, hogy az a legbensőbb lényed. Ami nem feltétlenül mindig a szellemedre utal, mert a szíved a Bibliában sokszor a szellemed és a lelked összességéről beszél. Itt biztos, hogy a lelkedről van szó! Ez itt gyakorlatilag egy konkrét képességről beszél, hogy a szívünkkel is tudunk látni. Arról a képességről beszél, hogy a szívünkkel is tudunk látni.

Ez nem egy ilyen romantikus filmből idézett valami, hogy a szívünkéből látunk, meg érzünk. Sokszor ezek a hollywoodi érzélgős filmek nem ugyanazt adják vissza, mint amit itt az eredeti, bár lehet akár átfedés is. Pál azért imádkozott, hogy a képzeletünk megvilágosodjon. Ez a pozitív képzelet, ez a pozitív belső, mély gondolat ez nem más, mint, amit a Biblia máshol reménynek, vagy reménységnek nevez. Ez az a fajta reménység, ami egy jövőképet mutat, egy jó jövőképet mutat neked. Ugye azt mondja itt, hogy az elhívásunk reménységét megismerjük és ezt ítéld meg. Ezt még soha senkitől így nem hallottam, de úgy hiszem, hogy az elhívásunk reménysége az a pozitív kép, amit Isten lát rólunk. Az a pozitív kép, az a pozitív látás, az a pozitív elképzelés, amit Isten lát rólunk, az elhívásunk reménysége. Azért imádkozik Pál apostol, hogy ezt meglássuk. Azaz meglássuk azt, hogy Isten hogyan gondolkodik rólunk. Meglássuk azt, hogy neki milyen jövőképe, milyen pozitív gondolatai vannak rólunk. Nem ezt mondja? És világosítsa meg szívetek szemeit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentekben. Hogy mi az az örökség, hogy mi az a gazdag örökség, ami bennünk van, a szellemünkben.

Nagyon sok minden van itt, majd talán folytatjuk innen valahonnan, de most átugrunk a 3. fejezetre, és a 14. verstől olvasom a 16-ig. Ez Pál második imája az Efézusi levélben.

Efézus 3,14–16.

14. Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt,

15. Akiről neveztetik minden nemzetség mennyen és földön,

16. Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy megerősödjete hatalmas erővel az Ő Szelleme által a belső emberben;

Ki ez a belső ember? A szellemed? Nem! Miért? Mert a szellemed már hatalmasan megerősödött, benne van Isten Szelleme. Ott nincs békétlenség, a szellemedben nincs örömtelenség, nincs keserűség, nincs hitetlenség, nincs bátortalanság, nincs bizonytalanság. Ez a belső ember az, amiről írja a Korinthusi levélben, azt hiszem, hogy a 4,8. igeversben Pál, hogy a belső ember mindazáltal napról napra megújul. Az újjászületett szellemednek nem kell napról napra megújulnia, de a lelkednek, a belső emberednek igen, napról napra meg kell újulnia. Miért kell megújulnia? Nem nehéz erre választ adni. Mindenféle bántás, keserűség, rossz dolgok érnek jobbról, balról, előlről, hátulról, alulról, fölülről. Mindenhonnan érhetnek rossz dolgok és az embernek a lelkében meg kell újulnia, erőssé kell válnia. Ezért imádkozik itt Pál, hogy adja meg nektek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjete az Ő Szelleme által a belső emberben, azaz a lelkedben. Hatalmasan megerősödjél a lelkedben. Ezt imádkozza Pál. Te mit imádkozol magadért? Ó, bárcsak ki tudnám fizetni a számláimat! Nem baj, ha az imáid része az, hogy anyagi dolgokért imádkozol. Egyáltalán nem probléma az, ha imádkozol gyógyulásért, imádkozol azért, hogy kézzelfogható, fizikai eredményeket láthass az életedben. Nincs ezzel semmi gond, de van valami, ami mindezek alapja, mindezek gyökere, sőt maga az imádságod is erőteljesebb, ha te erős vagy. Egy erős ember imája másképpen hangzik, másképpen szól, másképpen üt, mint annak az embernek az imája, aki gyenge, kiüresedett, aki leharcolt, aki fű, de rosszul érzi magát.

Az első, amit imádkozik ebben a második imában, hogy az Úr a Szent Szellem által megerősíti a hívőket a belső emberben. Ez itt a keresztény életünk kulcsa. Sokan próbáltak már Istenért élni, ahelyett, hogy hagynák, hogy Isten éljen általuk. Ezt mindannyian csináltuk, hogy próbálok Istenért élni, próbálom mindenféle dolgot tenni Őérte. Valamilyen értelemben ez jó, de sokkal könnyebb lenne, ha egyszerűen Ő tudna élni rajtunk keresztül. Ez mind-mind idő, elmélkedés, gondolkodás, hogy ez hogyan működik valójában az életünkben. Minden győzelmünk kulcsa az, hogy meg-

tanuljuk, hogyan függünk a Szent Szellemtől, az Ő erejéért. Minden győzelmünk kulcsa ez. A győztes keresztény életünk kulcsa, hogy hogyan függünk a Szent Szellemtől, az Ő erejéért, mert minden erő a Szent Szellemtől származik. A nem hívó embereknek esélyük sincs ezt megismerni, de sok keresztény is erőtlenség, mert nem ismeri a Szent Szellemet. Nagyon sok keresztény ember élete gyenge, mert nem ismeri a Szent Szellemet, nem ismeri Őt, mint személyt.

A hívő megerősítése a Szellemében már megtörtént akkor, amikor újjászületett. A te megerősítésed, a te erőssé tételed elvégeztetett akkor, amikor újjászületted. Valóságba jött az, amit Jézus kijelentett a golgotai keresztfán, amikor ott függött, hogy elvégeztetted. A lelkedben és a személyiségedben történő megerősítés egy folyamat, nem nevezném munkának, de nevezhetném így is. A belső ember napról napra megújul. Ez a belső ember nem a szellemünk, mivel a szellemünk már teljes a Krisztusban.

Hadd olvassak el ide egy igesort, fölírtam magamnak, illetve egy Igét legalább, hogy ezt bizonyítsam.

Kolosse 2,9–10.

9. Mert Őbenne lakozik az Istenségnek egész teljessége testileg,

10. És ti Őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak;

Őbenne vagytok beteljesedve! Beteljesedve, mondja ezt az Ige. Hova, mire vonatkozik ez? A szellemedre! Az újjászületett szellem már megerősödött a Szent Szellem ereje által. Pál azért imádkozik, hogy ez az erő a hívők jellemében, személyiségében is megnyilvánuljon. Ez egyféleképpen lehetséges: hit által. Nem megy másképpen, nem megy másképpen. Meghívhatod gyakorlatilag Jézust, hogy legyen otthon a lelkedben. A szellemedben már otthon van. Meghívhatod, hogy legyen otthon a lelkedben, aminek lehet eredménye nagyon sok minden jó dolog. Miről beszélek? A Szent Szellemmel való betöltekezésről beszélek. Amikor betöltekezel a Szent Szellemmel – ugye a Szellem és Jézus egy –, akkor olyan erő tud felszabadulni benned, ami egyértelműen kiolvasható. Olvassuk az Apostolok cselekedeteiben, hogy amikor betöltekeztek Szent Szellemmel, akkor megváltozott a magatartásuk, megváltozott a viselkedésük. Miért? Mert betöltekeztek Szent Szellemmel. Nem azért, mert ők kínlódtak, meg erőfeszítést tettek ezért. Persze megvolt ennek a mikéntje, a hogyanja, imádkoztak is, böjtöltek is, az elméjüket koncentrálták valamire. De nézzünk egyet a sok közül, az Apostolok cselekedetei 4,31-ben olvassuk, hogy miután üldözés érte őket és imádkoztak, mi történt:

Apostolok cselekedetei 4,31.

31. És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyűltek; és betelének mindnyájan Szent Szellemmel, és az Isten Igéjét bátorsággal szólják vala.

Imádkoztak, könyörögtek és beteltek Szent Szellemmel. Nem az újjászületés történt itt meg, hanem azt követően történt valami. Betöltekezni Szent Szellemmel ugyancsak az Efézusi levél írja, hogy újra és újra és újra töltekezzetek be Szent Szellemmel. Hogyan történik ez? Hit által. Sokféleképpen lehetséges. Bibliaolvasással, beszélgetéssel, imádsággal, dicsőítés hallgatásával. Sokféle módon be lehet töltekezni Szent Szellemmel. Itt ők könyörögtek, böjtöltek és még a hely is megmozdult. Halleluja! Mennyire, mennyire szükségünk van nekünk is ma erre! Úgy gondold te is? Pál a szellemi valóság, lelki valóság megnyilvánulásáért imádkozik és ez hit kérdése. Az Efézus 3,16-ra lapozunk.

Efézus 3,16–17.

16. Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy megerősödjetek hatalmas erővel az Ő Szelleme által a belső emberben;

17. Hogy lakozzék a Krisztus hit által a ti szívetekben;

Hát nem lakozott már az újjászületés által? Dehogynem, de ez nem arra utal, hanem arra, hogy a szívedben hit által lakozzék, hogy tudd, hogy közel van hozzád érzések nélkül, hogy Ővele együtt vagy akkor is, amikor ezt nem érzed. Tényleg igazság az, hogy a legtöbb keresztény nem nagyon szeret semmit sem hit által tenni, hanem érzések alapján. Inkább érzésekből szeretnénk Krisztust a szívünkben tudni, hogy érezzük. Néha érzem, néha nem érzem, néha így érzem, néha úgy érzem. Az

átlagos keresztény, ha nem érzi, hogy az Úr jelen van az életében, akkor nem hiszi, hogy az Úr jelen van az életében.

Ezt illusztrálja néhány nagyon buta imádság. Amikor a keresztények úgy imádkoznak, hogy Ur-ram, kérlek, légy velem ma! Ez egy hitetlenségből, sőt, tudatlanságból fakadó imádság. Kérlek, Istenem, ne hagyj el engem! Ez egy olyan imádság, ami azt mutatja, hogy Krisztus nem hit által lakozik a szívünkben. Meg azt, hogy kérlek, ne feledkezz meg rólam! Miközben az Ige rengeteg helyen kijelenti, sőt, már az Ószövetségben Dávid írta, hogy el nem feledkezem és el nem hagylak téged. Jézus utolsó szavainak az egyike, hogy veletek vagyok a világ végezetéig. Mi lenne, ha hinnenk ezt és nem az érzéseink alapján próbálnánk megfogni? Ha hiszem ezt, akkor nem kell azért imádkoznom, hogy ne hagyj el. Az a helyzet, hogyha te bemész a bevásárlóközpontba, akkor Jézus megy veled. Ha kimész az almafák közé, akkor ott van veled az almafák között. Ha újjászületett emberként bemész valahova a hitetlenek közé, akkor Jézus ott van veled, nem marad kint. Mondok valami nagyon csúnyát. Nem kell ezt csinálnod, de ha bemész egy kocsmába, akkor Jézus nem vár meg az ajtó előtt kint, hanem bemegy veled, mert közel van hozzád!

Erről szól a karácsony, hogy Isten velünk van, nem hagy el minket. Minden olyan imádság, ami arról szól, amit az imént felsoroltam, abból fakad, hogy nem hisszük azt, amit Ő mondott. Ha nem hisszük azt, amit Ő mondott, akkor mitől legyen erővel teljes az imánk? Mert mindenki így imádkozik, mert mindenki így csinálja? Nekünk is így kell csinálni? Nekünk úgy kell csinálni, ahogy az Ige mondja. Van tanulnivalónk! Nekem biztos, hogy rengeteg van és nem csak tudatlan imádság az ilyen, – halkán mondom, hogy nehogy valaki nagyon a szívére vegye –, de ez egy tiszteletlen imádság. Tiszteletlenség Istennel szemben. Azért tiszteletlen, mert az érzéseken alapszik. Pál azért imádkozott, hogy ahelyett, hogy az érzések uralkodnának rajtunk, ne érzéssel, hanem hittel érzékeljük, hogy Krisztus a szívünkben van, a lelkünkben van.

Efézus 3,18.

18. A szeretetben meggyökerezettek és alapot vegyettek, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, hogy mi a szélesség és hosszúság és mélység és magasság,

Ez az imádság itt egy prédikáció is egyben, bár ezt mondtam az előbb, de nem resteltem megismételni, hogy így gondolom. A szeretet megértése megnyitja az ajtót Isten megértése előtt. Az Atya megértése előtt nyitja meg az ajtót, ha megértjük a szeretetet. Isten a szeretet, írja ezt az Ige. Ez nem csak valami alkalmi, futó kaland, Isten jóságával, szeretetével. Nem csak egy olyan dolog, amit megtapasztaltam egyszer, olyan jó érzés töltött el egyszer, amikor gyülekezetben voltam, bár a prédikátor elég keményen beszélt, mégis olyan jó volt dicsőítés közben hallgatni azokat a dalokat és éreztem valamit. Itt ennél sokkal mélyebb dologról van szó, amiről azt mondja az Ige, hogy ez a szeretet nem csak egy olyan kép, mint amikor látsz egy fotón egy autót két dimenzióban, hanem olyan, mint amikor van egy autód és bele tudsz ülni. Tehát van mélysége, magassága, szélessége, hosszúsága, ez egy ilyen több dimenziós dolog. Ami több annál, mint van egy intellektuális tudásod arról a képről, hogy ez a szeretet. Ez a szeretet így kívül van, mert látom a fotón, látom a képen. Vagy pedig ebben a szeretetben benne élek, mert körbevesz engem és minden irányból egyre mélyebben benne vagyok. A kettő között óriási különbség van. Ezért imádkozik Pál, hogy ez legyen meg a hívőben, ennek a szeretetnek ez a fajta megértése. Itt ez egy mélységes, tapasztalati megértésről szól. Ebben a szeretetben meggyökerezettek – mondja –, mint ahogy egy nagy fának a gyökerei biztosítják a stabilitást és a táplálékot neki, úgy az erről való megértés az alapja mindennek, aminek a keresztény életünkben jelen kell lennie.

Az Isten szeretetéről való megértés, ebben való meggyökerezés önmagában meghatározza a keresztény életünk minőségét. Ha csak felületesek vagyunk Isten szeretetének az ismeretében, akkor nagyon könnyen ki tud minket mozdítani nagyon sok minden, ami körülöttünk zajlik az életben. Kimozdít a politikai hír, kimozdít a gazdasági hír, kimozdít a hír, amit az orvos mond, kimozdít az, amit látsz, ki mit mondott melletted, mögötted, a gyülekezetben, a pásztor is milyen hangnemben beszélt veled. Egy csomó minden ki tud mozdítani téged akkor, ha nem vagy megalapozódva abban a szeretetben, amely Isten szeretete feléd. Amikor arról beszélünk, hogy a szeretetben nincs félelem,

akkor arról beszélünk, hogy ha tudod, hogy mennyire szeretve vagy, mennyire értékes vagy, akkor nincs félelem, ami téged el tudna nyomni.

Úgy gondolom, hogy feladatunk és ebben fejlődünk kell, hogy Istennek ezt a szeretetét képviseljük, mert amikor szeretjük egymást, nem lenézzük, megalázzuk, negatív véleménnyel vagyunk a másik felé, akkor Isten szeretete tud áradni rajtunk keresztül a másik felé. Jó dolog az, ha az emberektől megkapjuk ezt a szeretetet, semmi baj ezzel nincsen, sőt, erre fel vagyunk szólítva. Ugyanakkor, ha nem kapjuk meg, akkor mi van, összeomlunk, mint a kártyavár? Ezért kell megalapozódnunk az Ő szeretetében. Nekünk feladatunk, parancsunk van, hogy így szeressük egymást. Érthető, ugye?

Efézus 3,19.

19. És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig.

Majd legközelebb innen folytatjuk. Hogyan lehet megismerni valamit, amiről azt írja az Ige, hogy megismerhetetlen? Nem tudom, hogy feltűnt-e ez már neked valaha ez, hogy megismerjétek a minden ismeretet felülhaladó szeretetet? Nem tudom, hogy vakartad-e már a fejedet valaha ezen? Bizonyára, akik idejártok ebbe a közösségbe, a Hagin-féle Hívők hatalma könyv alapján és az imakönyvekből rengeteget olvastátok, használtátok saját életetekre vonatkoztatva ezt az imádságot, de megismerni egy olyan ismeretet, amit nem lehet megismerni, vagy legalábbis minden ismeretet felülhalad, hogyan lehet? Azt hiszem, hogy ennek a kulcsa az, hogy nem egy intellektuális tudásról van itt szó, hanem egy tapasztalati tudásról és egy kinyilatkoztatott tudásról. A megtapasztalt szeretet, a kinyilatkoztatott szeretet felülhaladja a szeretetről való tudást. Az, hogy tudod, mert azt írja a Biblia, hogy Isten szeret téged, egy dolog. Egy másik dolog, amikor ezt tapasztalod újra és újra és megértésed van erről bent a szívedben. Ez két különböző dolog, tudni valamit fejben, hogy mennyire szeretett vagy és tudni valamit bent, ott mélyen bent.

Álljatok fel, kérlek benneteket! Szeretném, ha együtt imádkoznánk, akik ma vagytok itt először. Szeretném, ha a feltámadt Jézus Krisztusról megvallást tennénk a szívünkben, mert az újjászületés elnyerése, megnyerése és, hogy hihetünk Őbenne egyáltalán, ez egy ajándék. Egy olyan ajándékot kaptunk Krisztusban, amely minden értelmünket, minden képzeletünket felülhaladja. Egy olyan nap a mai, amivel elindulhat az életedben egy olyan út, amely az ismeretek tárházának az ajtaját megnyithatja előtted. Amit tenned kell és tenni fogunk most, hogy a szívünkben megvalljuk Őt Urunknak. Hisszük azt, hogy Ő meghalt és feltámadt a halálból értünk. Az erről való hitmegvallásunk így hangzik, kövess ebben teljes hittel:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én igazságomért. Kérlek Téged, Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm. Most megvallom, Jézus, Te vagy az én Uram, Te vagy az én Megváltóm, Te vagy az én Gyógyítóm! Ez az igazság! Jézus vére eltörölte minden bűnömet. Örök életet nyertem a Jézus Krisztusban. Ámen!

Amire szükségünk van az, hogy az elménket megújítsuk és összhangba hozzuk Isten Igéjével és akkor a keresztyén életünk erőteljes lehet, az imaéletünk olyan erőteljes lehet, hogy örvendezünk azoknak a dolgoknak, amiket meglátunk megvalósulni körülöttünk. Meglátjuk azokat az eredményeket, amik olyan régóta, hetek, hónapok, vagy évtizedek óta bennünk szunnyadtak, de ezt föl lehet ébreszteni. Ébreszd föl a reménységedet! Keljen fel a hited abban, hogy van folytatás és van remény és van kilátás, mert Isten nem mondott le rólad és rólunk se, főleg nem hagyott el minket. Keressük és kutatjuk azt, hogy hogyan és merre tovább és megyünk előre tovább Őbenne. Hisszük azt, hogy amit Ő eltervezett, amit Ő akart, az beteljesedik mindannyiunk életében. Személyesen, egyénileg is, család szinten és gyülekezeti család szinten is. Mind a magánéletben, mind a szolgálásban, az elhívásban, a küldetésben, Jézus hatalmas nevében. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.